

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

marzec 2016

129

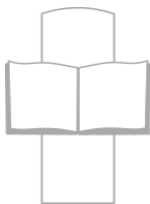
GŁOS PAPIEŻA: Z homilii w czasie Apelu Jasnogórskiego (Częstochowa, 4.06.1979 - *nagranie*): „Pozostaje [...] ta jedna rzeczywistość, w której cierpienie człowieka doznaje zasadniczej odmiany. [...] Tą rzeczywistością jest Krzyż Chrystusa. Na krzyżu swoim Syn Boży dokonał odkupienia świata. I poprzez tę tajemnicę każdy krzyż, który dźwiga człowiek, nabiera niepojętej po ludzku godności. Staje się znakiem zbawienia dla tego, kto go dźwiga, a także dla innych. «Dopełniam w moim ciele, czego nie dostawa cierpieniem Chrystusa» — napisał św. Paweł (por. Kol 1,24)».

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

BŁOGOSŁAWIENI, WPATRZENI W KRZYŻ

PROWADZĄCY: Zbliżamy się do dni szczególnego Triduum Paschalnego, bo przeżywanego w Świętym Roku Miłosierdzia i w perspektywie Światowych Dni Młodzieży. Chcemy przygotować serca do tych wielkich wydarzeń poprzez rozważanie tajemnicy Bożego miłosierdzia i związanych z nią Bożych błogosławieństw. Dzisiaj, wpatrując się w krzyż Chrystusa, pragniemy uczyć się odczytywać w nim największą i najpiękniejszą prawdę o naszym życiu z Bogiem i w Bogu. Chcemy nauczyć się być ludźmi błogosławieństw, tymi, którzy czynią miłosierdzie. Błogosławieni, wpatrzeni w krzyż. Prośmy Maryję, towarzyszącą Synowi na drodze krzyżowej, aby wypraszała nam te wielkie łaski.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę *Pod Twoją obronę*, lub dziesiątkę różańca: *Niesienie krzyża*, i śpiewają pieśń, np. *Ubi Caritas* lub *W krzyżu cierpienie*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR Z Ewangelii św. Mateusza: „Pójdźcie, błogosławieni Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do

Mnie. Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,34-36.40).

PROWADZĄCY: Poprzez krzyż Chrystus związał cierpienie z miłością, która czyni dobro, uczy św. Jan Paweł II (*Salvifici doloris*). Wsłuchajmy się w jego nauczanie.

LEKTOR: Z homilii w czasie liturgii słowa (Gdańsk, 12.06.1987 - nagranie): „Chrystus jest nie tylko Tym, który „uzdrowia”, stwarzając ewangeliczny wzór dla wszystkich, co służą chorym. Chrystus równocześnie mówi o sobie: „Byłem chory” [...]. Nie widzimy Jezusa w Ewangelii jako chorego na łożu boleści — ale znajdujemy Go u szczytu cierpienia: umęczonego, poddanego straszliwym torturom ciała i duszy. Widzimy Go naprzód podczas duchowej agonii Ogrójca, a nazajutrz podczas straszliwej agonii ukrzyżowania. Zaprawdę jest Mężem Boleści. Zaprawdę, przeszedł przez sam zenit człowieczego cierpienia: fizycznego i moralnego — wyszydzony i wzgardzony od ludzi. [...] A więc będzie mógł powiedzieć w dniu Sądu: «Byłem chory», «Wypiłem kielich cierpienia aż do samego dna...» Może tak powiedzieć. A kiedy, zaskoczeni Jego słowami, ludzie zapytają: «Kiedyśmy Ci to uczynili? Kiedy byłeś chory, a przyszliśmy do Ciebie?», odpowie: «Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, to Mnie uczyniliście»” (por. Mt 25, 39-40).

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. Krzyżu, mój krzyżu.*

LEKTOR: Z Encykliki *Dives in misericordia* (8): „Krzyż stanowi najgłębsze pochylenie się Bóstwa nad człowiekiem, nad tym, co człowiek — zwłaszcza w chwilach trudnych i bolesnych — nazywa swoim losem. Krzyż stanowi jakby dotknięcie odwieczną miłością najboleśniejszych ran ziemskiej egzystencji człowieka, wypełnienie do końca mesjańskiego programu, który [...] polegał na objawieniu miłości miłosiernej w stosunku do ubogich, cierpiących i więźniów, w stosunku do niewidomych, uciśnionych i grzeszników”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy

LEKTOR: Z Encykliki *Dives in misericordia* (8): „Właśnie jako Ukrzyżowany Chrystus jest Słowem, które nie przemija (por. Mt 24,35), jest Tym, który stoi i kołacze do drzwi serca każdego człowieka (por. Ap 3,20), nie naruszając jego wolności, ale starając się z tej ludzkiej wolności wyzwolić miłość, która nie tylko jest aktem solidarności z cierpiącym Synem Człowieczym, ale także jest jakimś „miłosierdziem» okazanym przez każdego z nas Synowi Ojca Przedwiecznego. Czyż może być bardziej jeszcze [...] w całym objawieniu miłosierdzia przez krzyż, uszanowana i podniesiona godność człowieka, skoro doznając miłosierdzia, jest on równocześnie poniekąd tym, który „okazuje

miłosierdzie»? Czyż Chrystus ostatecznie nie staje na tym stanowisku wobec człowieka także wówczas, gdy mówi: «Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych [...] Mnieście uczynili?» (Mt 25, 40).

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. Golgota*.

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Ełk, 8.06.1999 - *nagranie*): „Zwrot ku drugiemu człowiekowi, ku bliźnim, stanowi jeden z głównych owoców szczerego nawrócenia. Człowiek wychodzi ze swojego egoistycznego «bycia dla siebie» i zwraca się ku innym, czuje potrzebę «bycia dla innych», bycia dla współbraci. Takie rozszerzenie serca w spotkaniu z Chrystusem daje rękojmię zbawienia, [...]. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło» (Łk 19, 9-10).

WSZYSCY: Pozostają w ciszy

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Ełk, 8.06.1999): „«Krzyk i wołanie biednych» domaga się od nas konkretnej i wielkodusznej odpowiedzi. Domaga się gotowości służenia bliźniemu. Jesteśmy wezwani przez Chrystusa. Wciąż jesteśmy wzywani. Każdy na inny sposób. Na różnych miejscach bowiem cierpi człowiek i woła o człowieka. Potrzebuje jego obecności, jego pomocy. Jakże ważna jest ta obecność ludzkiego serca i ludzkiej solidarności. Nie zatwardzajmy serc, gdy słyszymy «krzyk biednych». Starajmy się usłyszeć to wołanie”.

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. O Piękności niestworzona*.

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Zakopane, 7.06.1997 - *nagranie*): „Cierpienie przeżywane z Chrystusem jest najcenniejszym darem i najskuteczniejszą pomocą w apostołstwie. W Ciele Chrystusa, które nieustannie wyrasta z Krzyża Odkupiciela, właśnie cierpienie, przeniknięte duchem Chrystusowej Ofiary, jest niczym niezastąpionym pośrednikiem i sprawcą dóbr nieodzownych dla zbawienia świata. To ono, bardziej niż cokolwiek innego, toruje drogę łasce przeobrażającej dusze ludzkie. To ono, bardziej niż cokolwiek innego, uobecnia moce Odkupienia w dziejach ludzkości”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Warszawa, 2.06.1979 - *nagranie*): „Czyż przeto nawiązując do tych Chrystusowych słów, nie wolno nam wnosić zarazem, że Polska stała się w naszych czasach ziemią szczególnie odpowiedzialnego świadectwa? Że właśnie stąd — z Warszawy, a także z Gniezna, z Jasnej Góry, z Krakowa, [...] że właśnie stąd ze szczególną pokorą, ale i ze szczególnym przekonaniem trzeba głosić Chrystusa? Że właśnie tu, na tej ziemi, na tym szlaku, trzeba stanąć, aby odczytać świadectwo Jego Krzyża i Jego Zmartwychwstania? Ale, umiłowani rodacy — jeśli przyjąć to wszystko, co w tej chwili ośmieliłem się wypowiedzieć — jakżeż ogromne z tego rodzą się zadania i zobowiązania! Czy do nich naprawdę dorastamy?”.

WSZYSCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. O Krwi i Wodo*.

JAN PAWEŁ II - OŘEDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: Przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II prośmy o dar „wpatrzania się” w krzyż, o zdolność zawierzenia siebie Temu, który jest Miłością (por. 1 J 4,8).

Litania do św. Jana Pawła II lub Koronka do Bożego Miłosierdzia.

PROWADZĄCY: Wołajmy do Ducha Świętego, aby krzyże Ojczyzny, naszych rodzin i nasze prowadziły nas do zjednoczenia z Chrystusem.

WSZYSCY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi.* Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- „Dopełniam w moim ciele, czego nie dostawa cierpieniom Chrystusa” (Kol 1,24). Duchu Święty, daj na zrozumieć tajemnicę krzyża, jego niepojętą wielkość i godność.
- „Co uczyniliście jednemu z tych braci ... Mnieście uczynili”(Mt 25,40). Duchu Święty wprowadź w krąg naszej modlitwy i działania tych, którzy cierpią. Zjednocz nas z nimi w krzyżu Chrystusa.
- „Pójdźcie błogosławieni Ojca mojego” (Mt 25,34). Duchu Święty, daj nam z mocą potwierdzać „cywilizację miłości”, odważnie przeciwstawiając się temu, co dzisiaj wydaje się być „śmiercią cywilizacji”.
- „Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia” (Flp 4,13). Duchu Święty ucz nas, abyśmy w cierpieniu, z dziecięcą ufnością zawierzali siebie i innym Temu, który jest Miłością.

WSZYSCY: Odmawiają „Ojczy nasz” i śpiewają pieśń, np. *Prowadź nas Duchu Prawdy drogami miłosierdzia.*

Boże, Ojczy miłosierny, który objawiłeś swoja miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka. Zawierzamy Ci szczególnie ludzi młodych ze wszystkich narodów, ludów i języków. Prowadź ich bezpiecznie po zawiłych ścieżkach współczesnego świata i daj im łaskę owocnego przeżycia Światowych Dni Młodzieży w Krakowie. Ojczy niebieski, uczyni nas świadkami Twego miłosierdzia. Naucz nieść wiarę wątpiącym, nadzieję zrezygnowanym, miłość oziębłym, przebaczenie winnym i radość smutnym. Niech iskra miłosiernej miłości, którą w nas zapaliłeś, stanie się ogniem przemieniającym ludzkie serca i odnawiającym oblicze ziemi. Maryjo, Matko Miłosierdzia, módl się za nami. Święty Janie Pawle II, módl się za nami. Święta Siostrzo Faustyno, módl się za nami.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: np. *Hymn Światowych Dni Młodzieży.*